

Arrest

nr. 245 504 van 7 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 20 april 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H. Man. (eerste verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, H.Man. (...), verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U werd geboren op (...1953 in Azaz in de provincie Aleppo. Van 1973 tot 1977 voldeed u uw militaire dienst. Vervolgens ging u geneeskunde studeren in Turkije waar u afstudeerde in 1985. U keerde terug naar Syrië en ging in Azaz wonen waar u een dokterspraktijk had. U trouwde met N.H. (...) en kreeg 4

kinderen, Fat. (...) (OV n° X), Far. (...) (OV n° X), en Mah. (...) (OV n° X) en Mo. (...). Mo. (...)verblijft in Duitsland. De andere kinderen zijn bij u in België.

U verliet Syrië op 1 november 2017 omwille van de algemene veiligheidssituatie. Uw woning was gebombardeerd, u raakte hierbij ook gewond aan een hand. U reisde via Turkije naar Griekenland. U kwam op 8 november 2017 aan in Griekenland en diende een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 mei 2019 kreeg u een internationale beschermingsstatus in Griekenland. U voelde zich daar als Koerd niet veilig. Er vonden vele gevechten plaats tussen Arabieren en Koerden. Mede omwille van uw sociaal-economische situatie en medische problemen van uzelf, uw vrouw, uw dochter Fat. (...) en uw zoon Mah. (...) besloot u Griekenland te verlaten. Op 29 november 2019 vertrokken uw minderjarige zoon Mah. (...) en uw dochter Fat. (...) uit Griekenland en kwamen ze naar België. Op 2 december 2019 dienden ze hier een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 december 2019 verliet u samen met uw dochter Far. (...) Griekenland en reisde u naar België. Op 23 december 2019 diende u hier eveneens een verzoek om internationale bescherming in. Uw vrouw diende omwille van administratieve problemen in Griekenland te blijven.

U wil niet naar Griekenland terugkeren omdat u er geen werk kan vinden, er geen huisvesting is en omdat er geen medische ondersteuning is voor u, uw vrouw, uw dochter en uw zoon. Daarnaast vreest u de discriminatie en het racisme in Griekenland. U vreest ook dat uw dochters ontvoerd zullen worden in Griekenland. Ook vreest u dat uw zoon Mah. (...) aan de drugs zal geraken en dat hij er niet naar school kan gaan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming in België legt u uw Syrische identiteitskaart neer, uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw familieboekje, uw huwelijksakte, uw huwelijkscontract, een attest van de gezinssamenstelling, een document waarin staat dat u uw woning dient te verlaten opgesteld in het Grieks en vertaald naar het Arabisch, een medisch verslag dd. 18/2/2020, uw medisch administratief dossier dd. 19/12/2019, een attest van Artsen Zonder Grenzen Griekenland en een medisch document van uw vrouw neer. Op 6 maart 2020 bezorgt uw advocaat het CGVS een begeleidend schrijven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name uw verklaringen en de documenten die in uw administratief dossier voorhanden zijn (CGVS, p. 9 en informatie toegevoegd aan het administratiedossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van

begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, en integratie (CGVS, p. 9-11) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (CGVS, p. 12-14), terwijl het

vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw fysieke gezondheidstoestand en gebrek aan netwerk doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Met betrekking tot uw medische problematiek (hoge bloeddruk, diabetes, cataract en een vergrote prostaat, CGVS, p. 4) en die van uw kinderen Mah. (...) (CGVS, p. 10) en Far. (...) (CGVS, p. 10, 11), waaromtrent u niet concreet aantoonst dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u niet de bedoeling had om in Griekenland te blijven. Zo blijkt dat u reeds enkele maanden nadat u de beschermingsstatus werd toegekend Griekenland heeft verlaten. Dit getuigt dan ook geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u over de middelen beschikte om uw vertrek, dat van uw dochters en zoon en jullie verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen (CGVS, p. 15), wat getuigt van een bepaalde graad van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn (CGVS, p. 9-11), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Wat betreft de door uw advocaat neergelegde rapporten, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonst dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw Syrische identiteitskaart, geboorteakte, familieboekje, rijbewijs, huwelijksakte en contract en het uittreksel van de burgerlijke stand met de gezinssamenstelling hebben betrekking op de nationaliteit, identiteit, en de gezinssamenstelling van uzelf, uw echtgenote en uw kinderen en dit wordt hier niet betwist. Het document waarin staat dat u het aan u toegewezen huis in Griekenland dient te verlaten toont slechts aan dat u wordt gevraagd de woning die u kreeg omdat u in de asielprocedure zat te verlaten. Dit document toont niet aan dat u niet bij machte zou zijn een andere woning te vinden als persoon die internationale bescherming geniet. Het medisch attest uitgereikt door Artsen zonder Grenzen in Griekenland toont aan dat u bij hen in behandeling was. De medische documenten die zijn opgemaakt in Griekenland en de medische documenten die in België zijn opgesteld, hebben betrekking op de medische problemen van u en uw vrouw en de medische problemen aan sich worden evenmin betwist. Het begeleidend schrijven van uw advocaat brengt geen bijkomende informatie aan en is niet van die aard om bovenstaande analyse te weerleggen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw meerderjarige dochters Far. (...) (O.V. 8.973.883) en Fat. (...) (O.V. 8.961.378) en uw minderjarige zoon Mah. (...) (O.V. 8.961.367) eveneens een beslissing nam van 'niet-ontvankelijk verzoek' wegens het bezitten van een beschermingsstatus in een EU-lidstaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M. Far. (eerste verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, Far.H. (...), verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U werd geboren op (...) 1998 in Azaz in de provincie Aleppo. U studeerde in 2016 af aan het middelbaar onderwijs.

Op 1 november 2017 heeft u samen met uw vader Man. (...), uw moeder N.H. (...), zus Fat. (...) en broer Mah. (...) Syrië verlaten wegens de aanhoudende oorlog. Jullie reisden via Turkije naar Griekenland. Op 8 november 2017 kwamen jullie aan in Griekenland en dienden jullie er een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 mei 2019 werd u internationale bescherming verleend. Omdat er in Griekenland veel racisme is en Koerden er vaak het doelwit zijn van geweld door Arabieren wilde u niet in Griekenland blijven. Daarnaast was ook uw sociaal-economische situatie er niet goed en kreeg u geen medische hulp. U heeft epilepsie en de ziekte van Baselow. Op 18 december 2019 verliet u samen met uw vader Man. (...) (O.V. 8.973.880) Griekenland en reisde u naar België. Op 23 december 2019 heeft u hier een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uw broer Mah. (...) (O.V. 8.961.367) en zus Fat. (...) (O.V. 8.961.378) hadden eerder, op 29 november 2019, Griekenland verlaten en hebben eveneens een verzoek om internationale bescherming in België ingediend op 2 december 2019. Uw moeder diende omwille van administratieve problemen in Griekenland te blijven maar het is de bedoeling dat ze ook naar België komt. U heeft ook nog een broer Mo. (...) die in Duitsland internationale bescherming verkreeg.

U wil niet terugkeren naar Griekenland omdat het er niet veilig is, u er niet naar de universiteit kan gaan en u er geen medische hulp kan krijgen. U vreest eveneens ontvoerd te worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw geboorteakte, een medisch attest van Artsen zonder Grenzen, uw medisch administratief dossier dd. 19/12/19, een medisch attest van 18/2/2020, een medisch attest van 12/2/2020, een doorverwijsbriefje van uw dokter en twee documenten van geplande doktersafspraken neer. Op 6 maart 2020 bezorgt uw advocaat nog een begeleidend schrijven aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name uw verklaringen en de documenten die in uw administratief dossier voorhanden zijn (CGVS, p. 7 e.v. en informatie toegevoegd aan het administratiedossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht

erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, en integratie, (CGVS, p. 8) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (CGVS, p. 8-11), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw fysieke en mentale gezondheidstoestand en gebrek aan netwerk doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Met betrekking tot uw medische problematiek (u lijdt aan epilepsie en de ziekte van Baselow), waaromtrent u niet concreet aantoonde dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde medische rapporten dat u in Griekenland medisch opgevolgd werd door Artsen zonder Grenzen. Uit het medisch attest blijkt bovendien dat de operatie nog niet werd uitgevoerd in Griekenland omdat u zich nog in de asielpprocedure bevond. Na de toekenning van uw internationale beschermingsstatus heeft u geen poging meer ondernomen de voorziene operatie te laten doorgaan. Dit wijst er niet op dat men u in Griekenland niet zou willen helpen.

Daarenboven blijkt uit de verklaringen dat u niet de bedoeling had om in Griekenland te blijven. Zo bent u enkele maanden na de toekenning van de internationale beschermingsstatus vertrokken uit Griekenland. Dit getuigt dan ook geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw vader over de middelen beschikte om uw vertrek, dat van uw zus en broer en jullie verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen (CGVS, p. 11) wat getuigt van een bepaalde graad van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Wat betreft de door uw advocaat neergelegde rapporten, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonde dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard. De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw geboortakte toont uw identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Het attest van Artsen zonder Grenzen uit Griekenland toont aan dat u bij hen in behandeling was. De overige medische attesten hebben betrekking op uw medische problemen en de medische problemen aan sich worden evenmin betwist. Het begeleidend schrijven van uw advocaat brengt geen bijkomende informatie aan en is niet van die aard om bovenstaande analyse te weerleggen. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw vader Man. (...) (O.V. 8.973.880), uw zus Fat. (...) (O.V. 8.961.378) en uw broer Mah. (...) (O.V. 8.961.367) eveneens een beslissing nam van 'nietontvankelijk verzoek' wegens bescherming in een EU-lidstaat.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H. Fat. (tweede verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Syrisch soennitische Koerd te zijn geboren te Azaz, Aleppo (Syrië) op (...)1999. Uw tweelingbroer Mo. (...) verliet ongeveer 4 jaar voor u reeds Syrië. Hij geniet internationale bescherming in Duitsland. U verliet later samen met uw ouders, broer en zus Syrië omwille van de burgeroorlog. Jullie vluchtten naar Griekenland en kwamen daar toe op 8 november 2017. Jullie verkregen er een beschermingsstatus en verblijfstitel op 15 november 2019. Jullie waren nooit van plan in Griekenland een leven op te bouwen en vanaf dat jullie Griekse papieren verkregen besloten jullie het land te verlaten. U vloog samen met uw broer Mah.H. (...) (OV. 8.961.367) naar België en vroeg hier internationale bescherming op 2 december 2019. Uw vader, Man.H. (...) (OV. 8.973.880) en oudere zus, Far.H. (...) (OV. 8.973.883) kwamen 2 weken later achter en vroegen hier ook internationale bescherming op 23 december 2019. Bij uw moeder liep er in Griekenland iets administratief fout maar zij zal ook nakomen eens dit in orde is gebracht. U lijdt aan astma en slapeloosheid en kreeg in Griekenland niet de nodige medicatie. U voelde zich er ook niet veilig en u werd scheef bekeken omdat u een hoofddoek droeg.

Ter staving voor uw verzoek legde u volgende documenten voor: Syrisch paspoort (kopij), samenstelling van gezin (kopij), Syrisch familieboekje (kopij), uittreksel (kopij) en medische attesten van België (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name uw verklaringen en de documenten die in uw administratief dossier voorhanden zijn (CGVS, p. 5-6 en informatie toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale

rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, en integratie (CGVS, p. 7-11) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (CGVS, p. 7, 9, 10), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw fysieke gezondheidstoestand en gebrek aan netwerk doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Met betrekking tot uw medische problematiek (astma en slaapproblemen, CGVS, p. 7), waaromtrent u niet concreet aantoonbaar dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u niet de bedoeling had om in Griekenland te blijven. Zo blijkt dat u reeds kort nadat u de beschermingsstatus werd toegekend Griekenland heeft verlaten (CGVS p. 8). Dit getuigt dan ook geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw vader over de middelen beschikte om jullie vertrek en jullie verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen (CGVS, p. 9), wat getuigt van een bepaalde graad van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn (CGVS, p. 11), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Wat betreft de door uw advocaat neergelegde rapporten, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonbaar dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw Syrisch paspoort (kopij), samenstelling van gezin (kopij), Syrisch familieboekje (kopij), en uittreksel (kopij) tonen enkel uw identiteit en nationaliteit aan die hier niet worden betwist. De medische attesten

van België (origineel) hebben betrekking op de medische problemen en deze worden an sich worden evenmin betwist. Hieruit blijkt niet dat u in Griekenland als persoon die internationale bescherming geniet geen beroep kon doen op de aldaar beschikbare gezondheidsvoorzieningen. Het begeleidend schrijven van uw advocaat brengt geen bijkomende informatie aan en is niet van die aard om bovenstaande analyse te weerleggen.

Tot slot dient te worden vermeld dat het CGVS in hoofde van uw vader Man.H. (...) (O.V. 8.973.880), broer Mah. (...) (O.V. 8.961.367) en zus Far. (...) (O.V. 8.973.883) eveneens is overgegaan tot een beslissing van nietontvankelijkheid wegens het bezitten van een beschermingsstatus in een EU-land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

1.4. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H. Mah. (tweede verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, H.Mah. (...), verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U werd geboren op (...) 2002 in Azaz in de provincie Aleppo. U ging er tot het eerste jaar hoger middelbaar naar school.

Op 1 november 2017 heeft u samen met uw ouders, Man. (...) (O.V. 8.973.880) en N.H. (...) en zussen Far. (...) (O.V. 8.973.883) en Fat. (...) (O.V. 8.961.378) Syrië verlaten. Jullie reisden via Turkije naar Griekenland. Op 8 november 2017 kwamen jullie aan in Griekenland en dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 mei 2019 kreeg u een internationale beschermingsstatus. In Griekenland werd u geopereerd aan uw galblaas. Omdat het in Griekenland niet veilig is en u niet de nodige medische verzorging krijgt wou u Griekenland verlaten. Bovendien is de sociaal-economische situatie van uw familie niet goed. Jullie hebben geen onderdak, jullie kunnen niet werken en niet naar school gaan. U werd u ook eenmaal een oneerbaar voorstel gedaan door een kapper. Op 29 november 2019 verlaat u samen met Far. (...) Griekenland en reist u naar België. Op 2 december 2019 dient u hier een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 december 2019 komen uw vader Man. (...) en uw zus Fat. (...) eveneens naar België en dienen op 23 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder kon omwille van administratieve problemen niet meekomen. Uw broer Mo. (...) verblijft in Duitsland waar hij een beschermingsstatus kreeg.

U wilt niet terugkeren naar Griekenland omdat het er niet veilig is. U hebt geen onderdak, noch werk, en u kan er niet naar school. Daarnaast is er onvoldoende medische hulp beschikbaar en is er racisme bij de bevolking en overheidsdiensten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Syrisch paspoort en uw administratief medisch dossier uit België neer. Op 6 maart 2020 bezorgt uw advocaat nog een begeleidend schrijven aan het CGVS.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name uw verklaringen en de documenten die in uw administratief dossier voorhanden zijn (CGVS, p. 3 e.v. en informatie toegevoegd aan het administratief

dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, en integratie (CGVS, p. 7-10) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (CGVS, p. 7-10), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw minderjarigheid, fysieke en mentale gezondheidstoestand en gebrek aan netwerk doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Met betrekking tot uw medische problematiek waaromtrent u niet concreet aantoonst dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat men u wel degelijk geholpen heeft toen u geopereerd diende te worden (CGVS, p. 8). U heeft zelf geen stappen ondernomen om u te laten bijstaan bij uw psychologische problemen (CGVS, p. 11).

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u nooit de bedoeling had om in Griekenland te blijven. Volgens u was Griekenland slechts een halte naar Europa (CGVS, p. 7, 13) en bent u enkele maanden na de toekenning van de internationale bescherming vertrokken uit Europa (CGVS, p. 9). Dit getuigt dan ook geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw vader over de middelen beschikte om uw vertrek, dat van uw zussen en zichzelf, en de verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen (CGVS, p. 13) wat getuigt van een bepaalde graad van zelfredzaamheid van uw familie en keuzemogelijkheden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een oneerbaar voorstel dat tot misbruik zou kunnen geleid hebben (CGVS, p. 14), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Dit is bovendien eenmalig gebeurd, en er is geen aantasting geweest van uw fysieke integriteit.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 14), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Waar u nog verwijst naar de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén

bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming (CGVS, p. 10), laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Wat betreft de door uw advocaat neergelegde rapporten, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonst dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw paspoort is louter een bewijs van uw identiteit en nationaliteit, die niet worden betwijfeld. De medische documenten die in België zijn opgesteld, hebben betrekking op uw medische problemen en de medische problemen aan sich worden evenmin betwist. U legt geen documenten neer ter staving van uw psychische problemen. Het begeleidend schrijven van uw advocaat brengt geen bijkomende informatie aan en is niet van die aard om bovenstaande analyse te weerleggen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het CGVS in hoofde van uw vader Man. (...) (O.V. 8.973.880) en uw zussen Fat. (...) (O.V. 8.961.378) en Far. (...) (O.V. 8.973.883) eveneens een beslissing nam van 'nietontvankelijk verzoek' wegens bezitten van bescherming in een EU-lidstaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending "van artikel 48/3, 48/4 en 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 EVRM en art. 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht".

Verzoekende partijen verstrekken een overzicht van hetgeen verweerder stelt in de bestreden beslissingen en geven een aantal theoretische beschouwingen.

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op de algemene situatie in Griekenland. In dit kader zette zij uiteen:

"Verzoekers menen alleszins dat er sprake is van zeer verregaande materiële deprivatie in geval van terugkeer naar Griekenland

Het is een algemeen gekend feit dat Griekenland heeft sinds de financiële crisis van 2008 zware financiële problemen heeft gehad en daar nu nog steeds de gevolgen van draagt. Het werkloosheidscijfer in Griekenland is 17%, het hoogste percentage in de Europese Unie. Wat betreft de

werkloosheid van buiten de Europese Unie geboren personen, zoals verzoeker, is Griekenland eveneens koploper met een percentage van 29% (stuk 8, Eurostat)

Volgens de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), die sinds 2011 de welvaart in de verschillende lidstaten meet, scoort Griekenland voor bijna alle indicatoren een slechte score. Dit betreft zowel de tevredenheid van het leven als materiële indicatoren zoals huisvesting, inkomen en werkgelegenheid (stuk 9)."

Voorts doen verzoekende partijen gelden:

"Het is tragisch dat Griekenland een land is dat zijn eigen burgers die in moeilijkheden verkeren geen stabiele levensstandaard kan bieden. Er kan echter niet beweed worden dat de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland van hetzelfde niveau is als van de Griekse staatsburgers. Hoewel wetgeving principieel gelijke behandeling voorschrijft, is er in de praktijk veel directe of indirecte achterstelling van personen met internationale bescherming, op het gebied van huisvesting, toegang tot de gezondheidszorg en toegang tot de arbeidsmarkt.

Nochtans kunnen in het arrest MSS/België van 21.01.2011 (nr. 30696/09) van het Europees Hof voor de Rechten voor de Mens (hierna: EHRM) positieve verplichten worden gelezen voor de lidstaten.

(...)

Verzoekers bekloegen zich allen in hun gehoor over hun persoonlijke situatie in Griekenland, in het bijzonder over het gebrek aan huisvesting, het racistische klimaat en de moeilijkheden voor genietters van internationale bescherming op de arbeidsmarkt. Het meest van al maken verzoekers zich zorgen over de gebrekkelijke toegankelijkheid van de gezondheidszorgen. Helaas worden de klachten van verzoekers ruimschoots bevestigd in diverse onafhankelijke rapporten.

Hieronder wordt de situatie van de hierboven aangehaalde thema's besproken:

a. Huisvesting

Het AIDA (ECRE) rapport van 2019 bevestigt op blz. 185-186 (stuk 9) inderdaad het gebrek aan toegang tot adequate huisvesting voor erkende vluchtelingen:

(...)

Samengevat stelt het rapport dus:

- dat de gelijkberechtiging van genietters van internationale bescherming en Griekse staatsburgers in de praktijk niet bestaat.
- dat de Griekse autoriteiten geen globale aanpak hebben om met de schaarste op de woningmarkt voor genietters van internationale bescherming om te gaan
- dat het groot aantal genietters van internationale bescherming in Griekenland zorgt voor dat genietters van internationale bescherming terecht komen in de daklozenopvang, in kraakpanden of in veel te kleine overbewoonde appartementen.

Bijgevolg is het risico op materiële deprivatie op dit punt bereikt: verzoekers riskeren op straat te moeten verblijven in geval van terugkeer, of in mensonwaardige situaties terecht te komen.

b. Toegang tot de arbeidsmarkt

Het AIDA rapport (blz. 187, stuk 10) bevestigt de klachten van verzoeker dat het onmogelijk was om werk te vinden in Griekenland:

(...)

Er is dus geen daadwerkelijke toegang tot de arbeidsmarkt voor Grieken, gelet op de systematische competitie met beter geschoolde Grieken, het gebrek aan ondersteunende maatregelen om deze arbeidshandicap weg te werken. Wie er toch in slaagt te werken kan dat alleen in laaggeschoolde sectoren, vaak in de schemerzone van wat wettelijk is toegelaten en zonder opbouw van sociale rechten.

Ook de Commissaris voor de Mensenrechten van de Raad van Europa, Dunja Mijatovic, erkende deze problemen na een bezoek aan Griekenland in juni 2018 (stuk 12). Zij stelt terzak (blz. 14 van het verslag, alinea's 79- 80):

(...)

c. Racisme

Het wijdverspreide racisme in de Griekse samenleving wordt door dezelfde bronnen eveneens bevestigd.

De Mensenrechtencommissaris bevestigt deze cijfers (stuk 12, blz. 14-15):

(...)

Zij stelt vast dat maatregelen werden genomen maar oordeelt niettemin dat deze nog onvoldoende zijn (blz. 15 van het rapport):

(...)

d. Toegang tot gezondheidszorg

De mensenrechtencommissaris stelt met ongerustheid vast dat de besparingsmaatregelen waartoe de Griekse autoriteiten door de Europese Unie verplicht werden als gevolg van de financiële crisis die het land getroffen heeft, de toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland ernstig in gevaar heeft gebracht. Er werden veel minder investeringen gedaan in de infrastructuur en medisch personeel werd onvoldoende betaald, en er vielen liefst 25.000 ontslagen in de publieke ziekenhuizen. Dit heeft geleid tot hogere bijdragen voor de patiënt, en noodzakelijkerwijze tot slechtere kwaliteit van de gezondheidszorg (blz. 18-21 van het rapport, stuk 7).

In Griekenland werd er duidelijk geen belang gehecht aan de medische situatie van verzoekers. Hoewel ze langs konden gaan bij een dokter om een diagnose te stellen, werd er geen verdere hulp verleend.

De gezondheidszorg in Griekenland laat te wensen over omdat het zwaar geraakt is door de economische crisis. Door de financiële tekorten kunnen zorgbehoevende personen niet genieten van adequate zorg.

(...)

Naast het recentste AIDA-rapport, waaruit hierboven werd geciteerd, worden de vele problemen die de invulling van het beschermingsstatuut in Griekenland kent, verder toegelicht in een uitgebreid rapport van Refugee Support Aegean van 23 juni 2017 (stuk 14, RSA, Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update, 30 augustus 2019, te consulteren op: (...)

Dit element over de toegankelijkheid tot de medische zorgen is natuurlijk in casu nog meer dan alle andere elementen van doorslaggevend belang voor verzoekers, die zoals in het feitenrelaas aangegeven allen nood hebben aan medische zorgen, zoals uiteengezet in het feitenrelaas. Geen van hen kon deze op een adequate manier krijgen in Griekenland, zoals bleek uit hun verhoorverslagen. Deze niet-bereikbaarheid van de medische zorgen wordt dus ruimschoots bevestigd in deze rapporten. Enkel voor de meest hoogdringende, levensnoodzakelijke behandelingen konden verzoekers een medische behandeling krijgen, zoals voor de blindedarmontsteking van vierde verzoeker, of de kankerbehandeling van de echtgenote van eerste verzoeker.

Het is dan ook bijzonder verontrustend dat verweerder in casu geen garanties heeft gevraagd aan de Griekse autoriteiten om te verzekeren dat verzoekers toegang zouden krijgen tot de medische zorgen voor hun aandoeningen. In zoverre verweerder zou menen dat dit niet aan hem toekomt aangezien hij zich enkel uitspreekt over het verzoek om internationale bescherming, en zich niet bekommert om de terugkeer van verzoekers, valt het niettemin op dat verweerder hiervan evenmin enige beperking of voorwaarde heeft gemaakt naar de Dienst Vreemdelingenzaken toe.

Op 31.07.2018 heeft het Duits Federaal Grondwettelijk Hof geoordeeld at genietters van internationale bescherming niet mogen worden teruggestuurd naar Griekenland zonder garanties van de relevant Griekse autoriteiten. Het Hof oordeelde dat terugkeer geval per geval moet worden beoordeeld, waarbij moet worden nagegaan of de betrokkene toegang heeft tot huisvesting, arbeidsmarkt en gezondheidszorg (stuk 14).

Ook uw Raad heeft in een arrest van 30.10.2019 met nummer 228.238 een beslissing tot onontvankelijkheid van een persoon met internationale beschermingsstatus in Griekenland, vernietigd omwille van de ernstige medische problemen van de betrokkene. Uw Raad overwoog dat genietters van internationale bescherming in Griekenland soms allerhande belemmeringen kunnen ondervinden inzake toegang tot de gezondheidszorg, waardoor er een reden was om aan te nemen dat een terugkeer naar Griekenland een schending van het artikel EVRM zou inhouden.

In casu blijkt zoals aangegeven en niet betwist door verweerder dat elk van de verzoekende partijen ernstige medische aandoeningen heeft.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat verweerder onvoldoende rekening houdt met het risico-profiel van verzoekers. Door het verzoek om internationale bescherming onontvankelijk te bepalen worden verzoekers in feite gedwongen terug te keren naar Griekenland, waar ze onvoldoende behandeld kunnen worden voor hun medische problemen. Zodoende is er zeker sprake van verregaande materiële deprivatie die negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid zodat de aanvraag van verzoekers ten onrechte onontvankelijk werd verklaard. Minstens is dit in strijd met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet: verzoekers dreigen in hun land van wettig verblijf te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling.

Verweerder heeft dit niet onderzocht, hoewel dit rapport door verzoekers advocaat aan het dossier was gevoegd per brief van 06.03.2020 (stuk 11).

Zodoende heeft verweerder niet eens alle stukken van het dossier onderzocht en deze afgewogen tegenover de eigen informatie waarover verweerder beschikte. Meer nog, in het hele administratief dossier van verweerder blijkt zich geen landeninformatie over Griekenland te bevinden. Zijn stelling dat de situatie van verweerder niet slechter is dan die van een Griekse staatsburger wordt dan ook geenszins bevestigd. Het zorgvuldigheidsbeginsel werd dan ook geschonden.

Het middel is bijgevolg gegrond."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande in hoofddeorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“6. Medisch attest artsen zonder grenzen Mannan Hannan

7. Medisch attest artsen zonder grenzen Farida Hannan

8. Werkloosheidstatistieken EU (...)

9. OESO statistieken (...)

10. Country Report AIDA 2018

11. Brief van verzoekers advocaat van 06.03.2020

12. Commissaris voor de Mensenrechten van de Raad van Europa, Dunja Mijatovic

13. International Journal of Environmental Research and Public Health, Impact of the Refugee Crisis on the Greek Healthcare system: A long road to Ithaca, 20 augustus 2018, (...)

14. Arrest Duits Grondwettelijk Hof van 31.07.2018”.

2.4. Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting nog een niet gedagtekend medisch familiaal rapport neer waarin Dr. A. Bouillon voor elk van hen een overzicht geeft van hun medische problemen en de aan gang zijnde behandeling desbetreffend en waar zij er bij eerste verzoekster nog aan toevoegt dat een operatie in Griekenland wel werd overwogen, maar niet werd uitgevoerd gezien het gegeven dat zij zich nog in de fase van de asielaanvraag bevond.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen te dezen geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is dan ook niet aan de orde.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar wordt gesteld dat in hoofde van de eerste drie verzoekende partijen geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat aan de in hoofde van vierde verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partijen werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

Aldus tonen verzoekende partijen niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen, waaruit eventuele steunmaatregelen hadden moeten bestaan en op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling en de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming.

3.4. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissingen genoegzaam blijkt dat verzoekende partijen internationale bescherming genieten in Griekenland. Verzoekende partijen betwisten zulks niet in het voorliggende verzoekschrift. Integendeel erkennen zij uitdrukkelijk dat zij in mei 2019 internationale bescherming verkregen in Griekenland en geven zij aan dat zij aldaar in november 2019 in het bezit werden gesteld van een verblijfskaart. Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoekende partijen, die in dit

land over een internationale beschermingsstatus en verblijfskaart beschikken, heden niet zouden kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zouden worden toegelaten tot Griekenland.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, zaken waarnaar verzoekende partijen ook zelf verwijzen, gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die

tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoekende partijen dienen overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat zij persoonlijk zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor zij in een situatie zouden terechtkomen die dermate ernstig is dat hun toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. In tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, is het, zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissingen, aldus niet aan verweerder om het tegendeel aan te tonen doch komt het aan verzoekende partijen toe om het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hen deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Verzoekende partijen wijzen in deze op de verklaringen die zij eerder aflegden omtrent het gebrek aan huisvesting, de moeilijkheden voor begunstigden van internationale bescherming op de arbeidsmarkt, het racistische klimaat en de gebrekkige toegang tot de gezondheidszorg. Ter staving van deze verklaringen en hun betoog dienaangaande, verwijzen zij in het voorliggende verzoekschrift naar en citeren zij uit algemene informatie inzake de situatie in Griekenland.

Uit de door verzoekende partijen aangehaalde en voorliggende landeninformatie kan in dit kader, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen laten uitschijnen in het verzoekschrift, echter geenszins worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die eenzelfde profiel

vertoont als verzoekende partijen (onder meer omwille van de toestand op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en racistisch geïnspireerde incidenten) zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partijen dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van hun individuele situatie en persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide, gedetailleerde en pertinente wijze uiteengezet dat en waarom verzoekende partijen hierin niet slagen. Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan de motieven die in dit kader zijn opgenomen in de bestreden beslissingen. In wezen komen zij in deze immers niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van hun eerder afgelegde verklaringen en een verwijzing naar de hoger vermelde landeninformatie. Hiermee kunnen zij de voormelde motieven niet ontkrachten.

Verzoekende partijen trachten zo weliswaar opnieuw te laten uitschijnen dat zij in Griekenland geen toegang zouden hebben tot de nodige huisvesting of de arbeidsmarkt, doch zij maken zulks niet *in concreto* aannemelijk. Uit hun verklaringen, onder meer deze die zij aanhalen in het verzoekschrift, blijkt niet dat zij, nadat zij hun status van internationaal beschermden verwierven in Griekenland, een ernstige poging zouden hebben ondernomen teneinde zichzelf toegang te verschaffen tot de arbeidsmarkt en de nodige huisvesting. Hoewel dit van hen mocht worden verwacht, blijkt uit de eerdere en heden aangevoerde verklaringen van verzoekende partijen, zoals ook met recht wordt opgemerkt in de bestreden beslissingen, dat verzoekende partijen geen ernstige en doorgedreven pogingen hebben ondernomen teneinde zich op duurzame wijze in Griekenland te vestigen en dat zij, nadat zij werden erkend als vluchteling en een verblijfskaart ontvingen, dit land nagenoeg onmiddellijk verlieten. Aldus blijkt dat verzoekende partijen geen intentie hadden om in Griekenland te blijven en ervoor kozen om, hoewel zij minstens over de nodige financiële middelen beschikten om hun reis te bekostigen, dit land vroegtijdig te verlaten. Dat zij, zo zij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zouden ondernemen, omwille van een gebrek aan huisvesting en werk verhinderd zouden worden om hun meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat zij persoonlijk zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor zij in een situatie zouden terechtkomen die dermate ernstig is dat hun toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, kan uit het gedrag en de verklaringen van verzoekende partijen aldus geenszins worden afgeleid. Hoe dan ook tonen verzoekende partijen niet concreet aan dat, zo dit al zo zou zijn, zij zich in dit kader niet zouden kunnen beroepen op de hulp en ondersteuning vanwege de Griekse autoriteiten of de in Griekenland aanwezige hulporganisaties. Verder kan op basis van de verklaringen en informatie aangereikt door verzoekende partijen niet worden aangenomen en tonen verzoekende partijen niet aan dat hun situatie hierin zou verschillen van deze van de Griekse onderdanen en dat dit (louter) toe te schrijven zou zijn aan hun hoedanigheid van begunstigden van internationale bescherming en/of hun herkomst. Evenmin maken verzoekende partijen aannemelijk dat zij bij een eventueel gebrek of nalatig handelen van de Griekse autoriteiten hun rechten ter zake in Griekenland niet zouden kunnen doen gelden middels de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en Europese regelgeving hen daartoe bieden.

In zoverre verzoekende partijen verder andermaal verwijzen naar de racistisch geïnspireerde incidenten die voorkomen in Griekenland, dient voorts te worden opgemerkt dat zij volledig voorbijgaan aan en geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen tonen gelet op deze vaststellingen niet concreet aan dat, waar, wanneer, waarom, met wie of in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar Griekenland zouden dreigen te worden geconfronteerd met al dan niet ernstige feiten van racisme. Daarenboven tonen zij in het geheel niet aan dat zij, hoewel er kan worden vermoed dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hen een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, in dit kader in Griekenland van de nodige hulp en bescherming zouden verstoken blijven zo zij de nodige stappen zouden zetten om er dergelijke hulp en bescherming te verkrijgen.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangehaalde medische problemen, dient te worden opgemerkt dat aangenomen kan worden dat verzoekende partijen in Griekenland als begunstigden van internationale bescherming recht hebben op (toegang tot de) gezondheidszorg. Verzoekende partijen tonen niet aan de hand van concrete elementen aan dat zij, zo zij zouden terugkeren naar Griekenland

en hiertoe de nodige inspanningen zouden leveren, daadwerkelijk in de onmogelijkheid zouden verkeren om zich, eventueel met de hulp van de Griekse autoriteiten of de aldaar aanwezige organisaties, in het kader van de aangevoerde problemen in Griekenland toegang te verschaffen tot de nodige gezondheidszorg. Evenmin tonen zij, gelet op de door hen zelf geciteerde informatie, daarbij aan dat hun situatie hierin zou verschillen van deze van de Griekse onderdanen en dat deze onmogelijkheid eenvoudigweg toe te schrijven zou zijn aan hun hoedanigheid van begunstigden van internationale bescherming of hun herkomst. Zo in weerwil van het voorgaande toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekende partijen hun toegang tot de gezondheidszorg ondanks de rechten waarover zij beschikken en die aan hun internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat zij geenszins aantonen dat zij in dit kader hun rechten in Griekenland niet zouden kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hen daartoe bieden. Hoe dan ook tonen verzoekende partijen, mede gelet op de vaststelling dat zij niet concreet aantonen dat hun moeilijkheden of beperkingen in dit kader anders zouden zijn dan deze waarmee de onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden, evenmin aan dat de medische problemen in hunner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor de beoordeling van deze elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

Voor het overige laten verzoekende partijen de motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen ongemoeid en vechten zij deze niet *in concreto* aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan de beschermingsstatus van verzoekende partijen en waarvan zij gebruik kunnen maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partijen er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van verzoekende partijen in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoekende partijen slagen er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Zij tonen niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin zij in Griekenland zouden terechtkomen een schending zouden uitmaken van hun fundamentele rechten en brengen geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hunner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekende partijen verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. De situatie van verzoekende partijen als personen die internationale bescherming genieten verschilt, nog daargelaten dat het door hen geciteerde arrest van het EHRM in de zaak *MSS tegen België* reeds dateert van 2011, bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als personen die internationale bescherming genieten, hebben zij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met hun status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partijen op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partijen nog verwijzen naar een Duits arrest en naar rechtspraak die de Raad in het verleden velde, kan worden opgemerkt dat zij hiermee geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Nog daargelaten dat zij mede gelet op hetgeen voorafgaat niet concreet aantonen dat zij zichzelf in een vergelijkbare situatie zouden bevinden als de personen waarop deze arresten betrekking hadden, dient

immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De door verzoekende partijen aangehaalde rechtspraak heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie gebeurt in elk stadium van de procedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming, waaronder de voorliggende landeninformatie, zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

3.5. Gelet op hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT